

Aan tafel: maaltijd voor alle volkeren samen

Verhalen over samen eten komen in de *Tenach*, de joodse Bijbel, vaker voor. Ze hebben verrassend genoeg vaak iets met het verbond tussen God en het Joodse volk te maken. Leest u Genesis 18 maar eens. Maar een maaltijd voor alle volkeren samen, zoals in Jesaja 25:6 wordt beschreven, is echt uniek.

Het hoofdstuk maakt deel uit van een bijzondere eenheid (Jesaja 24-27) binnen het boek Jesaja, die je het beste kunt beschrijven als 'liederen van het einde der dagen'. In deze toekomstvisioenen komt de historische polariteit (tegenstelling) tussen Israël en de volkeren samen met de hoop dat de volken die de God van Israël nu afwijzen, Hem uiteindelijk zullen erkennen. Een universele profetie die we alleen bij Jesaja zo vinden. Jesaja staat in zijn profetie het meest open voor de volkeren die in een nieuw tijdperk samen met Israël naar de berg van God zullen optrekken.

Verbond met God

Het feestmaal op de berg grijpt waarschijnlijk terug naar de maaltijd op de berg Sinaï in Exodus 24:11. Daar wordt het verbond met God gesloten. Mozes, Aäron en allerlei vooraanstaande Israëlieten eten daar in aanwezigheid van God op de berg. Zoals Israël op de berg in verbond treedt met God, zo staan in Jesaja de volken vanaf het feestmaal op de berg in een nieuwe verhouding tot God, waardoor ze vanaf dan kunnen zeggen: 'Hij is onze God!' (Jesaja 25:9) Nu zullen de volken meedineren. Sion zal de nieuwe Sinaï zijn, van waaruit de Thora zal uitgaan voor alle volken (Jesaja 2). God als gastheer op Zijn berg, die niet alleen zijn Thora aanbiedt maar ook een universeel en ruimhartig feestmaal voor alle volkeren.

Beeld voor het koninkrijk

Maaltijd houden is ook bij Jezus en zijn Joodse tijdgenoten een motief dat vaker voorkomt in gelijkenissen, en gebruikt wordt als beeld voor het koninkrijk van God. En ook de koninklijke uitnodigingen worden vaak gekenmerkt door universaliteit en ruimhartigheid. Ze zijn bedoeld om mensen aan het denken te zetten van hoe God Zijn wereld heeft bedoeld. In Lucas 14 worden mensen uitgenodigd die niets terug kunnen doen. En in de gelijkenis speelt ook de gedachte mee, dat echt samen eten 'omwille van de hemel' is.

Een universele en ruimhartige maaltijd waar alle volken en alle personen welkom zijn als symbool van hoe wij mensen, hoe volkeren samen kunnen leven zoals God het bedoeld heeft. Dat geeft te denken in tijden van oorlog, conflicten, en sociaal en maatschappelijk onrecht ...

Suggesties

Lied 418 en 975 uit *Liedboek, zingen en bidden in huis en kerk*

Birke Rapp, predikant van de Protestantse Gemeente Papendrecht